

Wat zijn we toch rijk! **(1 Timoteüs 6:17-19 – dankdagpreek)**

*Liturgie woensdagavond 2 november 2011
 te Hardinxveld-Giessendam:*

Belijdenis van afhankelijkheid
 Vredegroet van God (1 Tim.1:2b)
 Psalm 145:1,3,4
 Gebed
 Lezen: 1 Timoteüs 6:6-16
 Psalm 33:5,8
 Tekst: 1 Timoteüs 6:17-19
 Verkondiging
 Liedboek 350 (vs 1,4 schoollied v/d week)
 Dankgebed voor gewas en arbeid
 Presentatie project Rick en Leon de Rover (Care Foundation)
 Inzameling van de gaven
 Gezang 141
 Zegen van God

Gemeente van Christus,

Wat zijn we toch rijk! – dat is het thema van deze dankdagdienst.

Maar klopt het eigenlijk wel?

Klinkt het niet heel erg als een gemeenplaats, een cliché,
 waarmee je zelf weinig zegt
 en waarmee je wat anderen zouden willen zeggen in de kiem smoort:

‘Wat zijn we toch rijk hè!’

Nou, durf daar dan nog maar eens tegenin te gaan.

Zomaar sta je er dan gekleurd op: ondankbaar schepsel!

Maar zonder ondankbaar te zijn: *zijn* we nog wel zo rijk vandaag?

Laten bijna failliete landen, onrustige effectenbeurzen, onzekere politici en
 tegenstrijdige adviezen van topeconomen niet zien

dat het toch echt bergafwaarts gaat met onze Europese welvaart?

En ook in onze eigen portemonnee gaan we het zomaar merken.
De troonrede van dit jaar was bepaald geen vrolijk verhaal:
'we gaan er de komende tijd allemaal op achteruit'.
En niet iedereen zal daar meteen heel veel last van hebben.
Maar als je het al niet zo breed hebt, komt dit des te harder aan.
Onderdrukt zo'n thema als van vanavond dan niet wat er werkelijk speelt?
'Wat zijn we toch rijk!' – ja, tuurlijk...

Ja, en toch geloof ik dat dit juist een boodschap is voor vandaag.
Terwijl er steeds meer wordt geklaagd,
en aan alle kanten de broekriem wordt aangehaald,
wordt het de hoogste tijd om *als kerk* werkelijk ánders te zijn.
Daar niet in mee te gaan.
Maar te laten zien dat er werkelijk hoop is voor deze wereld.
Niet te zoeken in zoiets onzekers als rijkdom.
Maar in God die ons rijk máákt.

Kijk, ik heb natuurlijk makkelijk praten.
Groot huis, royale tuin, goed traktement...
Maar deze boodschap geldt daarom des te sterker voor mijzelf!
Zoals ook Timoteüs als predikant eerst zélf aangesproken wordt, vs 11:
hou je hier verre van, beste jongen,
zorg dat juist jij op geen enkele manier vast zit aan geld en goed.
En pas dan, nadat dit als een krachtig appel op mezelf afgekomen is,
mag ik, ja móet ik het volgens vers 17 ook voorhouden aan anderen.
Kijk, dat is dus geen kwestie van makkelijk praten.
Maar van, zeker nu, luisteren naar die stem uit de hemel.
God zelf die vanuit zijn ontoegankelijk licht alles in leven houdt (vs 16,13).
Het voor te léven, en het u en jullie zo ook voor te hóuden:
wat zijn we toch rijk!

*

1 – Wat krijgen we toch veel van God! (vs 17)

Wat zijn we toch rijk!

Dat is het beeld wat Paulus ons voorhoudt in vers 17.

Hij wil dat we niet hoogmoedig zijn.

Een houding dus van uit de hoogte naar beneden kijken:

ik heb het toch maar mooi heel wat verder geschopt dan jij.

Nee, Paulus leert ons om van beneden naar boven te kijken:

Gód voorziet ons rijkelijk van alles om ervan te genieten.

Alles in ons leven komt dus van Hem.

Om te beginnen je rijkdom, want tegen de rijken heeft Paulus het hier.

Kennelijk waren die er nogal wat in Efeze, waar Timoteüs werkte.

Die rijkdom op zich wordt ook niet veroordeeld.

Sterker nog: je mag er echt van genieten, lezen we.

Maar je geniet er pas echt van als je ziet dat het van God komt.

Pak het maar dankbaar aan,

laat je maar overladen met Gods goedheid,

dan raak je niet uitgedankt,

en stroomt die dankbaarheid aan alle kanten naar buiten. (1 Tim.4:4-5)

Maar het geldt niet alleen voor wie letterlijk rijk is.

Immers: álles in ons leven komt van Hem.

Er zijn de afgelopen zondagen weer 3 baby's gedoopt.

Allemaal lekker aangekleed kwamen ze hier in de kerk.

En goed verzorgd bovendien, daar mankeerde helemaal niks aan.

Maar zo zijn ze niet gebóren.

Ze werden niet geboren met een rugzak vol eten en drinken.

Ze werden niet geboren met mooie kleertjes aan...

Zonder ook maar iets in handen kwamen ze ter wereld.

En alles wat ze nu al hebben, in die paar maanden,

dat is niet van henzelf, dat komt... ja, van de ouders denken we dan...

maar die ouders zijn ook eens ter wereld gekomen zoals zij,
dus naakt en met lege handen... (1 Tim.6:7)
En zo kun je teruggaan naar hun voorouders,
en uiteindelijk... kom je terecht in het paradijs.
Waar een complete tuin was aangelegd
voordat er überhaupt een mens was.
Gemaakt door God, die zag dat het goed was.
En die vervolgens de mens schiep, en liet genieten van al dat goede.
Alles wat wij krijgen is dus van Hem.
Zelfs onze droge boterham.
Zelfs onze kleding die niet meer volgens de laatste mode is.

Dat besef is wezenlijk om je weer echt rijk te gaan voelen.
Dat je dat niet afmeet aan wat anderen hebben.
En dat jij ook voor een lief ding zó rijk wilt worden als zij.
Nee, of je nu letterlijk rijk bent of niet, wat je hebt krijg je van God.
Immers, vers 7: 'Wij hebben niets in deze wereld meegebracht'.

En, voegt Paulus er dan aan toe, wij kunnen er ook niets uit meenemen.
Br Ambachtsheer is nu door de HEER uit dit leven weggenomen.
Hij was nooit rijk, begreep ik,
samen met zijn vrouw hadden ze een huis vol gekrégen spullen.
Dat deerde hen niet, daar zochten ze het ook helemaal niet in.
Al genoot hij nog wel van de compleet nieuwe kamer
die hij dankzij een actie van zijn kleinzoon door IKEA aangeboden kreeg.
Maar ... die kamer blijft achter,
en br Ambachtsheer verliet dit aardse leven weer met lege handen.
Precies zoals hij begonnen was, en wij allemaal,
zoals ook die drie babytjes nog maar pas begonnen zijn.

Met lege handen?

Toch ook weer helemaal niet!

Immers de drie baby's werden gedoopt.
En br Ambachtsheer mocht nu gaan naar zijn Heer.
Wat een gulle goedheid van God!

God voorziet ons rijkelijk van alles, zegt Paulus heel enthousiast.
Zoals hij pal vóór onze tekst was uitgebarsten in een lofzang.
Wat een God is Hij.
Mensen wanen zich nogal eens onsterfelijk.
Maar de enige die het echt is, is Hij.
Wat geweldig dat Hij óns het leven wil geven!

Pure genade, dat is het.
Dat zie je nog duidelijker in het begin van deze brief.
Toen hief Paulus ook al een lofzang aan op God, in 1:17.
En waarom?
Vanwege zijn genade!
Stel je toch eens voor, mensen:
Christus Jezus is in deze wereld gekomen om zondaars te redden.
En ik, Paulus, ben daar wel hét uitgesproken voorbeeld van.
Wat heb ik God dwarsgezet,
wat heb ik met alles wat in mij was Zijn plan tegengewerkt.
Maar juist over mij heeft Christus Jezus zich ontfermd.

Kijk, als je dát eenmaal hebt geproefd,
dan vind je niks in het leven meer gewoon.
Dan zie je voortaan alles in je leven als gift.
Zelfs het weinige wat je krijgt, is dan oneindig veel.
Wat een God heb ik toch, dat Hij er voor mij wil zijn!
En dat Hij precies weet wat ik nodig heb.
En mij van alles voorziet.

2 – Wat kun je daar wel niet mee doen! (vs 18)

Wat zijn we toch rijk! – dat is het thema voor deze dankdagdienst.
En inmiddels is hoop ik duidelijk dat dit niet bedoeld is als cliché.
Maar juist resultaat van een diepe doorleving van wat God geeft.
Ieder hapje eten, ieder slokje drinken –
het is een persoonlijk cadeau van Hem.
Niet verdiend door ons, allesbehalve zelfs.
Maar barmhartigheid van Christus Jezus.
Zoals die man uit de gelijkenis,
die daar halfdood lag aan de kant van de weg.
Dat was u, dat was ik – en Jezus zag ons,
en neemt hoogstpersoonlijk de kosten voor onze zorg voor zijn rekening.
Wat zijn we dan rijk!

Nu is het zo bij rijkdom in geld, dat dat heel veel mogelijkheden geeft.
Wat zou je doen met een miljoen? –
die vraag alleen al laat ons hart sneller kloppen,
en roept in onze verbeelding allerlei mogelijkheden op:
o, dan kan ik dit, en dan kan ik dat...

Maar is dat ook niet zo bij alles wat God ons geeft?
Veel, of wat minder veel – maar altijd bijzonder, altijd royaal,
niet verdiend immers, maar wel gekregen.
Nou, maar wat kun je dáár dan wel niet mee doen.
Je hoeft niet meer rijk te *worden*, en daarover te fantaseren.
Je *bent* het al, dus je kunt meteen aan de slag!

Vandaar dat Paulus ook daarin een opdracht geeft, in vers 18.
De opdracht om goed te doen,
rijk te zijn aan goede daden,
vrijgevig, en bereid om te delen.

Moet je je eens voorstellen juist in deze tijd.

Het is crisis voor en crisis na...

En tot in het asielbeleid merk je de beweging van:

dat wat we hebben veiligstellen, strenge regels maken en handhaven,
want waar blijven we anders?

Nee, alsof het nú zo fijn is in ons land!

Gaat het op deze manier niet alleen maar van kwaad tot erger?

En stel je dan een kerk voor die precies andersom bezig is.

Niet krampachtig vasthouden wat we hebben.

Maar er royaal van delen.

Zoals onlangs nog in de feestweek: het meeste was gratis!

Is dat niet dwaas?

Hebben we een kerkgebouw van een paar miljoen...

Nou, dan voorlopig eerst maar even goed de hand op de knip.

Nee, want ook die paar miljoen krégen we van God.

En God maakte ons als gemeente bereid om royaal te geven.

Waardoor we nu gezegend zijn met een schitterend gebouw.

Nou, moet je eens zien wat er daardoor alleen al is gebeurd.

Hoeveel goeds we als gemeente niet meegemaakt hebben,

alleen al in die ene afgelopen maand hier in de bron.

Word je er slechter van, als je veel geld weggeeft? Bepaald niet dus!

En dus... ja, dus blijven we maar uitdelen, ook in zo'n feestweek.

Werden we daar slechter van?

Ik heb de financiële balans nog niet gezien, maar los daarvan.

Wat heeft juist ook zo'n feestweek veel gebracht.

Wat zijn we toch rijk, juist ook als we royaal geven, en delen.

Juist daar hapert het nu in de politiek, op dit moment.

Massaal stemmen mensen vóór het mogen blijven van Mauro.

Maar diezelfde mensen stemmen vaak ook op PVV of VVD.

Erop gericht dus om eigen rijkdom veilig te stellen,
en eigen huis en haard te beschermen.

Vandaar dat de politieke leiders van deze partijen de regels hanteren.

Want waar blijven we anders?

Met andere woorden: we willen graag goed zijn voor een ander,
maar vóór alles willen we goed zijn voor onszelf,
en krampachtig vasthouden en beschermen wat van ons is.

Geldzucht, oftewel: vastzitten aan wat je hebt, of nog krijgen wil,
het is echt de wortel van alle kwaad... (6:10)

En wat staat daar tegenover?

Niet allereerst: geef al je geld weg – dat komt er uit vóórt.

Maar waar je om te beginnen naar moet streven, is (vers 11):

rechtvaardigheid, oftewel: de gerechtigheid die past bij Gods Koninkrijk,
serieus nemen hoe de Here Jezus dat in de Bergrede heeft verwoord,
dat je dus zelfs goed bent voor wie je vijand is... (Matt.5:21-48)

vroomheid, leven in diepe afhankelijkheid van God in de hemel,

geloof, dwz: je vertrouwen ook echt stellen op Hem,

en niet op iets wat we kunnen pakken, beheersen, onder controle krijgen...

Dat is de goede strijd, zegt Paulus.

En goed dóen komt daar dan direct uit voort, dat kan dan niet missen.

Wat is juist dat vandaag de dag broodnodig.

Wat kunnen we daarmee hoop geven in een wereld vol kwaad en verderf.

Allereerst door zo met elkaar om te gaan, binnen de gemeente.

Juist als rijken richting de armen.

Zodat er niemand behoeftig is, maar we alles met elkaar delen.

En we samen uit de grond van ons hart kunnen zeggen:

Wat zijn we toch rijk!

3 – Wat levert dat oneindig veel op! (vs 19)

Wat zijn we toch rijk!

Ja, als je ziet dat je alles van God ontvangt, uit pure genade!

Maar nog rijker word je, gek genoeg, als je weer uitdeelt wat je ontving.

Zoals de Here Jezus eens heeft gezegd:

het is zaliger te geven dan te ontvangen!

En het rijkst word je wanneer je ziet wat je ermee wint.

Zoals Paulus zegt in vers 19:

‘Zo leggen ze een stevig fundament voor de toekomst,
en winnen ze het ware leven’.

Nou is dat een gedachte waar we in onze kring niet zoveel mee doen.

We kúnnen er ook niet echt wat mee.

Gepokt en gemazeld als we zijn dat alles genade is.

En dat we niets kunnen verdienen bij God,

en al helemaal niet het eeuwige leven.

Het is net weer Hervormingsdag geweest, maandag.

Nou, juist de grote Reformatie van Luther heeft ons hier weer bij bepaald.

Toch staat het hier wel,

en lees je ook op heel wat andere plekken over loon dat God geeft.

En nee, dat is dan niet bedoeld om er iets mee te verdienen.

Ik noemde al dat juist Paulus diep doordrongen was van de genade.

Dat Christus zich toch over hém heeft ontfermd. Ongelofelijk!

Maar toch zegt hij ook al in vers 6:

‘Voor wie tevreden is met wat hij heeft,

is het geloof grote winst.’

Juist als je er dus van doordrongen bent dat je hele leven genade is,

sta je versteld van de geweldige toekomst die God voor je in petto heeft.

En alles wat je nu aan goede daden doet,

geeft alleen maar meer body aan dat ware leven bij Hem.

Misschien kun je het vergelijken met een goed ontbijt.

Daarmee leg je een stevige basis

om optimaal te kunnen functioneren die dag.

Terwijl dat ontbijt bestaat uit eten dat God geeft.

Is het hier niet net zo?

Je goede daden zijn ingegeven door Gods genade,

en uiteindelijk ook in ons gewérkt door Hemzelf.

En toch leg je er een stevige basis mee

om steeds meer het ware leven te leven.

Steeds dieper doordringt het je ervan:

dit is het helemaal, hier gaat het om,

en hier gaat het Goddank ook naartoe.

Hoe moet het verder met de economie?

Wordt het nog wat met onze welvaart?

Sombere toekomstscenario's komen voorbij.

Maar klinkt juist daarin ook niet Gods megafoon

die een verdwaasde wereld wakker roept:

stel je hoop toch niet in zoiets onzekers als rijkdom,

zie je nu wel dat je er niet op bouwen kunt!

En laten wij in Gods naam dan hoop bieden door goed te doen:

mensen, er is toekomst voor het ware leven,

een leven dat God zelf ons wil geven,

waarin al het kwaad overwonnen wordt door het goede.

Amen.